

62018CJ0388

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2019. gada 29. j?lij? ( \*1 )

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Nodok?i – Nodok?u ties?bu aktu saska?ošana – Direkt?va 2006/112/EK – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) sist?ma – 288. panta pirm?s da?as 1. punkts un 315. pants – ?pašs rež?ms mazajiem uz??mumiem – ?pašs rež?ms tirgot?jiem, kas ir nodok?a maks?t?ji – Tirgot?ji, kas ir nodok?a maks?t?ji, uz kuriem attiecas pe??as da?as rež?ms – Gada apgroz?jums, no kura ir atkar?ga ?paš? rež?ma mazajiem uz??mumiem piem?rojam?ba – Pe??as da?a vai iekas?t?s summas

Liet? C?388/18

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Bundesfinanzhof (Feder?l? finanšu tiesa, V?cija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2018. gada 7. febru?r? un kas Ties? re?istr?ts 2018. gada 13. j?nij?, tiesved?b?

Finanzamt A

pret

B,

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js K. Likurgs [C. Lycourgos], tiesneši E. Juh?ss [E. Juhász] (referents) un I. Jarukaitis [I. Jarukaitis],

?ener?ladvok?ts: DŽ. Pitrucella [G. Pitruzzella],

sekret?rs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

–

V?cijas vald?bas v?rd? – s?kotn?ji T. Henze un S. Eisenberg, v?l?k S. Eisenberg, p?rst?vji,

–

Eiropas Komisijas v?rd? – L. Mantl un L. Lozano Palacios, p?rst?vji,

?emot v?r? p?c ?ener?ladvok?ta uzklauš?šanas pie?emto l?mumu izskat?t lietu bez ?ener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 288. panta pirmās daļas 1. punktu.

2

Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp Finanzamt A (Finanšu pārvalde A, Vācija) un lietotu automašīnu tirgotāju B par šo tirgotāja gada apgrozījuma aprēķina metodi PVN direktīvā paredzētā pārveidētā režīma mazajiem uzņēmumiem piemērošanas vajadzībām.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3

PVN direktīvas 73. pants ir paredzēts:

“Preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, uz ko neattiecas 74. līdz 77. pants, summa, kurai uzliek nodokli, ir visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs par šiem darījumiem ir saņēmis vai saņems no pircēja, pakalpojumu saņēmēja vai trešās personas, tostarp subsīdijas, kas tieši saistītas ar šo darījumu cenām.”

4

PVN direktīvas XII sadaļā “pārveidētais režīms” ir ietverta 1. nodaļa “pārveidētā režīma mazajiem uzņēmumiem”. Šīs 1. nodaļas 2. iedaļā “Atbrīvojumi vai diferenciātie nodokļa atvieglojumi” ietilpst šīs direktīvas 282.–292. pants.

5

Atbilstoši minētās direktīvas 282. pantam šajā 2. iedaļā paredzētie atbrīvojumi un diferenciātie nodokļa atvieglojumi attiecas uz preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko veic mazie uzņēmumi.

6

PVN direktīvas 288. pants ir noteikts:

“Apgrozījums, ko ņem par pamatu šajā iedaļā paredzēto režīmu piemērošanai, sastāv no šādam summam bez PVN:

1)

piegādāto preču un sniegto pakalpojumu vērtība, ciktāl par šo precēm un pakalpojumiem iekasē nodokli;

2)

to darījumu vērtība, kuri atbrīvoti, atmaksājot iepriekšējā stadijā samaksāto PVN, saskaņā ar 110. un 111. pantu, 125. panta 1. punktu, 127. pantu un 128. panta 1. punktu;

3)

to darījumu vārtība, kuri atbrīvoti saskaņā ar 146. līdz 149. pantu un 151., 152. vai 153. pantu;

4)

darījumu ar nekustamajiem īpašumiem, 135. panta 1. punkta b) līdz g) apakšpunktos norādīto finanšu darījumu un apdrošināšanas pakalpojumu vārtība, ja vien šie darījumi nav palīdzdarījumi.

Tomēr, aprēķinot apgrozījumu, neņem vērā uzņēmuma materiālo vai nemateriālo kapitālieguldījuma preču atsavināšanu.”

7

Atbilstoši šīs direktivas 289. pantam “nodokļa maksātjiem, kas atbrīvoti no PVN, nav ne tiesību atskaitīt PVN saskaņā ar 167. līdz 171. pantu un 173. līdz 177. pantu, ne arī iekārt PVN savos rēķinos”.

8

Minētās direktivas 290. pants ir izteikts šādi:

“Nodokļa maksātji, kam būtu piemērojams atbrīvojums[s] no PVN, var izvēlēties vai nu parasto PVN režīmu, vai 281. pantā paredzētās vienkāršotās procedūras. Šajā gadījumā viņiem ir tiesības uz jebkādām diferencēm nodokļa atvieglojumiem, kas paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos.”

9

PVN direktivas XII sadaļas 4. nodaļā ir noteikts “pašs režīms lietotājam precēm, mēkslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām”. Šīs 4. nodaļas 2. iedaļas “pašs režīms tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātji” 1. apakšiedaļā “Peņas daļas režīms” ir ietverts šīs direktivas 312.–325. pants.

10

Minētās direktivas 313. panta 1. punkts ir noteikts:

“Attiecībā uz lietotu preču, mēkslas darbu, kolekciju priekšmetu un senlietu piegādātājam, ko [veic] tirgotāji, kas ir nodokļa maksātji, dalībvalstīs saskaņā ar šīs apakšiedaļas nosacījumiem piemēro pašu režīmu, lai uzliktu nodokli peņai, ko guvis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs.”

11

Šīs pašas direktivas 314. pants ir paredzēts:

“Peņas daļas režīms attiecas uz tādām preču piegādātājam, ko veic tirgotājs, kas tirgo lietotas preces, mēkslas darbus, kolekciju priekšmetus vai senlietas, ja šīs preces Kopienas robežās tam piegādājis kāda no turpmāk norādītajām personām:

a)

persona, kas nav nodokļa maksātāja;

b)

cits nodokļa maksātājs, ciktāl šī cita nodokļa maksātāja preču piegādes ir atbrīvotas no nodokļa saskaņā ar 136. pantu;

c)

cits nodokļa maksātājs, ciktāl uz šī cita nodokļa maksātāja veiktām preču piegādēm attiecas atbrīvojums maziem uzņēmumiem, kas paredzēts 282. līdz 292. pantā, un ciktāl šīs piegādes attiecas uz kapitālieguldījumu precēm;

d)

cits tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ciktāl šī cita tirgotāja preču piegādēm saskaņā ar šo peļņas daļas režīmu piemērots PVN."

12

PVN direktīvas 315. pants ir formulēts šādi:

"Summa, par ko, piegādējot preces, maksājams nodoklis, kļūst minēts 314. pantā, ir peļņas daļa, ko ieguvīs tirgotājs, kurš ir nodokļa maksātājs, atskaitot PVN, kas attiecas uz peļņas daļu.

Šī tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, peļņas daļa ir līdzvērtīga starpībai starp pārdošanas cenu, ko tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, iekasējis par precēm, un iepirkuma cenu."

Vērtības pievienošanas akts

13

Umsatzsteuergesetz (Apgrozījuma nodokļa likums), redakcijā, kas piemērojama pamatlīmenī (BGBl. 2005 I, 386. lpp.; turpmāk tekstā – "UStG"), 1. pantā "Darījumi, par kuriem uzliek nodokli" ir paredzēts:

"(1) Apgrozījuma nodoklis ir jāmaksā par šādiem darījumiem:

1.

piegādēm un citiem pakalpojumiem, ko pret atlīdzību valsts teritorijā sniedz komersants savas komercdarbības ietvaros [...]."

14

UStG 10. pantā "Summa, kurai uzliek nodokli, par preču piegādēm, citiem pakalpojumiem un iegādēm Kopienas iekšienā" ir noteikts:

"Apgrozījumu attiecībā uz piegādēm un citiem pakalpojumiem (1. panta 1. punkta 1. apakšpunkta pirmais teikums) aprēķina [...], pamatojoties uz atlīdzību. Atlīdzība ir viss, ko pakalpojuma saņēmējs iztērē, lai saņemtu pakalpojumu, neieskaitot pievienotās vērtības nodokli [...]."

15

UStG "Mazo uzņēmumu nodokļu režīms" 19. pants ir izteikts šādi:

“(1) Par darījumiem 1. panta 1. punkta 1. apakšpunkta izpratnē maksājamo apgrozījuma nodokli neiekasē no uzņēmumiem [...], ja otrajā teikumā minētais apgrozījums, pieskaitot tam uzliekamo nodokli, iepriekšējā kalendārā gada nav pārsniedzis 17500 EUR un kārtējā kalendārā gada, visticamāk, nepārsniegs 50000 EUR. Apgrozījums pirmā teikuma izpratnē ir kopējais apgrozījums, kas noteikts pēc iekasētajām summām, atskaitot tajā ietvertos darījumus ar pamatlīdzekļu aktīviem. [...]

[..]

(3) Kopējais apgrozījums ir summa, ko veido uzņēmēja veiktie ar nodokli apliekamie darījumi 1. panta 1. punkta 1. apakšpunkta izpratnē, atskaitot šādos darījumus:

[..].”

16

UStG 25.bis pantā “Peņas daļas režīms” ir paredzēts:

“(1) Par kustamas mantas piegādēm 1. panta 1. punkta 1. apakšpunkta izpratnē uzliek nodokli saskaņā ar turpmāk izklāstītajiem noteikumiem (peņas daļas režīms), ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

[..]

(3) Apgrozījuma apmērs nosakāms, pamatojoties uz summu, par kuru pārdošanas cena pārsniedz preces iegādes cenu; [...]

[..].”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

17

Saistībā ar lietotu automašīnu tirdzniecību B ir veicis ar nodokli apliekamus darījumus, uz kuriem saskaņā ar UStG 25.bis pantu attiecas peņas daļas režīms. Viņa apgrozījums, kas aprēķināts, ņemot vērā viņa iekasētās summas, sasniedza 27358 EUR un 25115 EUR attiecīgi par 2009. un 2010. gadu.

18

Savā 2010. gada 10. februāra PVN deklarācijā (par 2009. gadu) un 2011. gada 23. marta PVN deklarācijā (par 2010. gadu) B uzskatīja, ka var atsaukties uz savu kā “mazā uzņēmuma” statusu UStG 19. panta izpratnē, jo viņa apgrozījums par 2009. un 2010. gadu attiecīgi bija 17328 EUR un 17470 EUR. B minētās apgrozījuma summas aprēķināja, nevis ņemot vērā iekasētās summas, bet gan savas peņas daļas atbilstoši UStG 25.bis panta 3. punktam.

19

Attiecībā uz pirmo no šīm PVN deklarācijām nodokļu administrācija pieņēma, ka gada apgrozījums, uz kuru pamatojoties tika piemērots mazā uzņēmumu režīms, varēja tikt noteikts atkarībā no peņas daļas summas, un tādā piekrita, ka B tiek piemērots pašais režīms mazajiem uzņēmumiem.

Savuk?rt attiec?b? uz otro PVN deklar?ciju Nodok?u p?rvalde A 2012. gada 4. oktobra pazi?ojum? par nodokli nedeva piekrišanu tam, lai attiec?b? uz B par 2010. finanšu gadu tiktu piem?rots mazo uz??mumu rež?ms. Proti, administrat?v? prakse tika main?ta ar 2010. gada 1. oktobra Umsatzsteuer?Anwendungserlass (Noteikumi par pievienot?s v?rt?bas nodok?a piem?rošanu) (BStBl. 2010 I, 846. lpp.), saska?? ar kuriem mazo uz??mumu nodok?u rež?ma piem?rošanas vajadz?b?m tostarp gad?jumos, kad tirgot?jiem piem?ro pe??as da?as rež?mu, gada apgroz?jumu apr??ina, ?emot v?r? iekas?t?s summas, nevis pe??as da?u.

T? k? s?dz?ba par šo pazi?ojumu par nodokli tika noraid?ta, B c?la pras?bu kompetentaj? Finanzgericht (Finanšu tiesa, V?cija), kura atc?la min?to pazi?ojumu par nodokli, pamatojoties uz to, ka iekas?t?s summas, kuras p?rsniedz pe??as da?u, neesot j??em v?r? apgroz?juma apr??in? ?paš? rež?ma mazajiem uz??mumiem piem?rošanas vajadz?b?m.

Š? tiesa uzskat?ja, ka PVN direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punktam ir tieša iedarb?ba un ka tas nepie?auj t?du apr??ina metodi, kuru izmantojusi nodok?u p?rvalde A. Proti, š? ties?bu norma paredzot, ka apgroz?jums, kurš j??em v?r? mazo uz??mumu rež?ma piem?rošan?, sast?v no pieg?d?to pre?u un sniegto pakalpojumu v?rt?bas, "cikt?l par [šo pre?u pieg?di un pakalpojumu sniegšanu] iekas? nodokli". Pe??as da?as rež?ms, kurš ir piem?rojams B veiktaj?m pieg?d?m, paredzot, ka saska?? ar PVN direkt?vas 315. pantu ar nodokli apliek tikai pe??as da?u.

Saist?b? ar rev?zijas s?dz?bu, ko Nodok?u p?rvalde A iesniedza Bundesfinanzhof (Feder?l? finanšu tiesa, V?cija), š? p?rvalde nor?da, ka PVN direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punkts esot k??daini interpret?ts.

Iesniedz?jtiesa š?ietami piekr?t Finanzgericht (Finanšu tiesa) uzskatam, saska?? ar kuru apgroz?jumu, kurš j?izmanto, piem?rojot PVN direkt?vas 282. un n?kamajos pantos paredz?to mazo uz??mumu rež?mu attiec?b? uz komersantiem, uz kuriem saska?? ar š?s direkt?vas 314. pantu attiecas pe??as da?as rež?ms, nosaka atkar?b? no š?s [pe??as] da?as, jo min?t?s direkt?vas 313. panta 1. punkt? attiec?b? uz šiem komersantiem ir paredz?ts ?pašs regul?jums. T? nor?da, ka saska?? ar PVN direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punktu apgroz?jums, kurš ir j??em v?r? [?paš? rež?ma mazajiem uz??mumiem piem?rošanas vajadz?b?m], sast?v no pieg?d?to pre?u v?rt?bas, "cikt?l par š?m prec?m [...] iekas? nodokli". Šis preciz?jums nor?dot uz summas, kurai uzliek nodokli, apjomu, kurš saist?b? ar š?s direkt?vas 315. pant? paredz?to rež?mu attiecoties tikai uz pe??as da?u.

Tom?r š? tiesa nor?da, ka PVN direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punkt? ietvertais izteiciens "cikt?l par š?m prec?m [...] iekas? nodokli" var?tu ar? tikt saprasts t?d?j?di, ka vien?gi no nodok?a atbr?voti dar?jumi ir j?atskaita no attiec?g?s apgroz?juma summas [?paš?] rež?ma mazajiem uz??mumiem piem?rošanas vajadz?b?m. Saska?? ar šo pieeju pieg?des, uz kur?m attiecas no nodok?a neatbr?votas pe??as da?as rež?ms, bet kuras apliek ar nodokli pašas par sevi, ir j??em v?r? piln? apm?r?, nevis vien?gi t?d? apm?r?, k?d? [ar nodokli apliekamo] apgroz?juma summu

nosaka saska?? ar speci?lo regul?jumu, kurš paredz?ts š?s direkt?vas 315. pant?.

26

Iesniedz?jtiesa turkl?t neizsl?dz, ka saska?? ar PVN direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punktu var?tu tikt uzskat?ts, ka pieg?d?to pre?u “v?rt?ba” atbilst iekas?tajai “summai” un ka š? ties?bu norma l?dz ar to nor?da uz summu, kurai uzliek nodokli, š?s direkt?vas 73. panta izpratn?.

27

Uzskatot, ka izskat?m?s lietas izn?kums ir atkar?gs no PVN direkt?vas noteikumu interpret?cijas, Bundesfinanzhof (Feder?l? finanšu tiesa) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

“Vai pe??as da?as rež?ma piem?rošanas gad?jumos saska?? ar [PVN] direkt?vas 311. un n?kamajiem pantiem š?s direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punkta noteikums ir j?interpret? t?d?j?di, ka, nosakot saska?? ar to v?r? ?emamo apgroz?jumu, ko veido [PVN] direkt?vas 314. pant? min?t?s pre?u pieg?des, saska?? ar š?s direkt?vas 315. pantu ir j??em v?r? starp?ba starp pras?to p?rdošanas cenu un pirkuma cenu (pe??as da?a)?”

Par prejudici?lo jaut?jumu

28

Ar savu jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai PVN direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tam pretrun? ir t?ds valsts tiesiskais regul?jums vai valsts administrat?v? prakse, saska?? ar kuru apgroz?jumu – kurš ir pamat? ?paš? rež?ma mazajiem uz??mumiem piem?rojam?bai attiec?b? uz nodok?u maks?t?ju, uz kuru attiecas tirgot?jiem, kas ir nodok?a maks?t?ji, paredz?tais ?pašais pe??as da?as rež?ms, – apr??ina saska?? ar š?s direkt?vas 315. pantu, ?emot v?r? vien?gi ?stenoto pe??as da?u.

29

Saska?? ar PVN direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punktu apgroz?jums – ko ?em par pamatu, piem?rojot ?pašo rež?mu mazajiem uz??mumiem, – sast?v no pieg?d?to pre?u un sniegto pakalpojumu v?rt?bas, cikt?l par š?m pieg?d?taj?m prec?m un sniegtajiem pakalpojumiem iekas? nodokli, bez PVN.

30

Saska?? ar past?v?go judikat?ru gan no Savien?bas ties?bu vienveid?gas piem?rošanas, gan no vienl?dz?bas principa pras?b?m izriet, ka Savien?bas ties?bu normas formul?jums, kur? nav nevienas tiešas nor?des uz dal?bvalstu ties?b?m, lai noteiktu t?s saturu un piem?rošanas jomu, vis? Savien?b? parasti ir interpret?jams autonomi un vienveid?gi, ?emot v?r? ne vien š?s ties?bu normas formul?jumu, bet ar? ties?bu normas kontekstu un attiec?g? tiesisk? regul?juma m?r?i (spriedums, 2019. gada 23. maijs, WB, C?658/17, EU:C:2019:444, 50. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

31

Vispirms attiec?b? uz PVN direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punkta gramatisko interpret?ciju ir j?nor?da, pirmk?rt, ka saska?? ar pašu š?s ties?bu normas formul?jumu nodok?a maks?t?ja apgroz?jumu veido kop?j? ar nodokli apliekamo pieg?d?to pre?u un sniegto pakalpojumu v?rt?ba bez PVN un, otrk?rt, ka v?rdi “iekas? nodokli” attiecas nevis uz v?rdu “v?rt?ba”, bet gan uz

“piegādājām precēm” vai “sniegtajiem pakalpojumiem”.

32

No minētā izriet, ka, lai [piegādāto preču un sniegto pakalpojumu] vērtība tiktu iekāpta nodokļu maksātāja apgrozījumā, šā tiesību norma saskaņā ar tās formulējumu prasa, lai piegādātās preces un sniegtie pakalpojumi tiktu aplikti ar nodokli paši par sevi, nenorādot veidu, proti, kārtību, kādā tos aplikā ar nodokli.

33

No šā formulējuma turklāt neizriet, ka preču piegāde un pakalpojumu sniegšana ir aplikama ar nodokli katru reizi pilnā apmērā.

34

Netiek arī apstrīdēts, ka tirgotāju, kas ir nodokļu maksātāji, veiktās piegādes aplikā ar nodokli, pat ja piegādes tiek veiktas, piemērojot šādu režīmu.

35

Līdz ar to saskaņā ar PVN direktīvas 288. panta pirmās daļas 1. punkta gramatisko interpretāciju tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, veikto piegāžu kopējā vērtība, nevis šo tirgotāju peļņas daļa veido apgrozījumu, ko ņem par pamatu, nosakot šādu režīma mazajiem uzņēmumiem piemērojamību.

36

PVN direktīvas vispārīgā sistēmā, izstrādēšanas vēsture un mērķis apstiprina šo interpretāciju.

37

Attiecībā uz šīs direktīvas vispārīgā sistēmā ir jāatgādina, ka konkrētajā gadījumā runa ir par saistību starp diviem minētajiem direktīvā paredzētajiem režīmiem, proti, šādu režīmu mazajiem uzņēmumiem un tirgotāju, kas ir nodokļa maksātāji, režīmu.

38

Kā pamatoti apgalvo Vācijas valdība, šāds režīms mazajiem uzņēmumiem un tirgotāju, kas ir nodokļa maksātāji, režīms ir divi šādi un autonomi, viens no otra neatkarīgi režīmi. Tā kā vienā no šiem šādiem režīmiem nav atsauces uz elementiem un jēdzieniem, kuri ir ietverti otrā režīmā, viena no šiem režīmiem satur principā ir jāizvērtē, neņemot vērā otra režīma saturu.

39

Attiecībā uz PVN regulējuma izstrādēšanas vēsturi ir jānorāda, ka šā regulējuma evolūcija arī apstiprina, ka jēdziens “peļņa, ko ir guvis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs,” neskar jēdziena “apgrozījums” interpretāciju saistībā ar šādu režīmu mazajiem uzņēmumiem.

40

Proti, ir jāatgādina, ka šāds režīms mazajiem uzņēmumiem tika izveidots ar Padomes Sesto Direktīvu 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.), un ka tikai vēlāk – lai izveidotu šādu režīmu tirgotājiem, kas ir nodokļa

maks?t?ji, – tika pie?emta Padomes Direkt?va 94/5/EK (1994. gada 14. febru?ris), kas papildina kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu un groza Direkt?vu 77/388/EEK – ?pašs rež?ms, ko piem?ro lietot?m mant?m, m?kslasdarbiem, kolekciju priekšmetiem un senliet?m (OV 1994, L 60, 16. lpp.).

41

Noteikumus attiec?b? uz apgroz?juma noteikšanu ?paš? rež?ma mazajiem uz??mumiem piem?rošanas vajadz?b?m, kuri ir paredz?ti Sestaj? Direkt?v? 77/388, nevar l?dz ar to uzskat?t par piel?dzin?miem noteikumiem, kuri attiecas uz Direkt?v? 94/5 paredz?to tirgot?ju, kas ir nodok?a maks?t?ji, rež?mu, ja nepast?v skaidri izteiktas normas par šo noteikumu piel?dzin?m?bu.

42

Attiec?b? uz ?paš? rež?ma mazajiem uz??mumiem m?r?i Tiesa ir nospriedusi, ka ar šo ?pašo rež?mu Savien?bas likumdev?js ir v?l?jies vienk?ršot gr?matved?bas pras?bas, kuras attiecas uz parasto PVN rež?mu (spriedums, 2005. gada 6. oktobris, MyTravel, C?291/03, EU:C:2005:591, 39. punkts), jo šie administrat?vie atvieglojumi ir paredz?ti nol?k? stiprin?t mazo uz??mumu veidošanu, darb?bu un konkur?tsp?ju (spriedumi, 2010. gada 26. oktobris, Schmelz, C?97/09, EU:C:2010:632, 63. punkts, un 2019. gada 2. maijs, Jarmuškien?, C?265/18, EU:C:2019:348, 37. punkts).

43

Šaj? zi?? ir j?nor?da, ka, l?dz?gi k? uzskata V?cijas vald?ba, ar ?pašo rež?mu mazajiem uz??mumiem sasniedzamais m?r?is nav stiprin?t lielo uz??mumu, kuri tirgo lietotas preces, konkur?tsp?ju. Ja iekas?t?s summas, kuras p?rsniedz pe??as da?u, netiktu ?emtas v?r?, apr??inot apgroz?jumu š? ?paš? rež?ma piem?rošanas vajadz?b?m, uz š?diem uz??mumiem, kuriem ir augsts apgroz?jums un kuriem ir zema pe??as da?a, var?tu attiekties šis rež?ms un t?d?j?di vi?i var?tu g?t negod?gas konkurences priekšroc?bas.

44

No visiem iepriekš min?tajiem apsv?rumiem izriet, ka uz uzdoto jaut?jumu ir j?atbild, ka PVN direkt?vas 288. panta pirm?s da?as 1. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tam pretrun? ir t?ds valsts tiesiskais regul?jums vai valsts administrat?v? prakse, saska?? ar kuru apgroz?jumu – kurš ir izmantots ?paš? rež?ma mazajiem uz??mumiem piem?rojam?bas noteikšanai attiec?b? uz nodok?u maks?t?ju, uz kuru attiecas tirgot?jiem, kas ir nodok?a maks?t?ji, paredz?tais ?pašais pe??as da?as rež?ms, – apr??ina atbilstoši š?s direkt?vas 315. pantam, ?emot v?r? vien?gi pe??as da?u. Šo apgroz?jumu nosaka, balstoties uz vis?m summ?m, ko šis tirgot?js, kas ir nodok?a maks?t?js, ir iekas?jis vai v?l iekas?s, bez PVN neatkar?gi no k?rt?bas, saska?? ar kuru š?s summas faktiski tiks apliktas ar nodokli.

Par ties?šan?s izdevumiem

45

Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (desmit? pal?ta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 288. panta pirmās daļas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tās valsts tiesiskais regulējums vai valsts administratīvā prakse, saskaņā ar kuru apgrozījumu – kurš ir izmantots pašā režīma mazajiem uzņēmumiem piemērojamās noteikšanai attiecībā uz nodokļu maksājumu, uz kuru attiecas tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji, paredztais pašais peļņas daļas režīms, – aprēķina atbilstoši šīs direktīvas 315. pantam, ņemot vērā vienīgi peļņas daļu. Šo apgrozījumu nosaka, balstoties uz visām summām, ko šis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ir iekasējis vai vēl iekasēs, bez pievienotās vērtības nodokļa neatkarīgi no kārtības, saskaņā ar kuru šīs summas faktiski tiks apliktas ar nodokli.

[Paraksti]

( \*1 ) Tiesvedības valoda – vācu.